

Şiirle Bir Serinliğe Hasret Miyiz Sanmıyorum 2

— kul mehmet · 02 Aralık 2023

Şiirle Bir Serinliğe Hasret Miyiz? Sanmıyorum!-2-

-Kız Ayten benim herif o kalas dün okuduğum şiirden çok duygulandı gözyaşlarını akıttı yüreğinden avuçlarıma.

-Kız bende okudum okudukça benim ayı boyunu posunu ölçtü biçti, sayıla bilinir aradığım tüm özellikleri yeniden kendisine doğru gelmeye başladı. Sabah kalktığımda kahvaltı masada hazır. Kafalarına şiir düştü çokta iyi oldu.

-Kız acaba şiirle empatilerimi harekete geçti.

-Bence estetik duyuları açıldı.

-Bence şiirle fiziksel çirkinlikleri yok oldu, iyide oldu.

-kız bence şiir insan ruhuna doğru yapılan bir yolculuktur, biz dün bu yolculuğu onların ruhuna doğru yaparken, gidilecek varılacak bir yollarının olduğunun farkına vardılar bence.

-Haklısın, şiirle karakteri olmayan karakterlerinin üzerini kazıyarak, karakterlerini ortaya çıkardık, umarım bundan sonra geriye dönmez hep bizi mutlu etmeye çalışırlar.

-Umarım.

İşte böyle hayatımızın bir bölümünde, adına şiir denilen duygu seline kapılarak onun içinde yüzerek o büyüdü dünyasında gezinmiş o yâre şiirler okumuşturuz. Bazen sevdamıza ses olmuş dil olmuş bir bakışla yakarış olmuş o yâre seslenmiştir, çoğu zamanda bizimle bir acıyı paylaşmış o acıyı çekene götürmüş gözündeki yaşı sildirmiştir, bazen de çekilen bir hasret ilinde bizimle olmuş teselli etmiş bize arkadaşlık etmiştir. Neyzen Teyfik ne güzel şiirle beraber olmuş bize seslenmiş:

“Hicran destanını kendinden oku,

Mecnun'dan duyup da rivayet etme.

Aşkın Leyla'sını gördünse söyle.

Söz temsili bulup hikayet etme.

Yüz bin Leyla doğar alemde her gün,

Senin aradığın zevk, sefa düğün.

Tutacağın işi önceden düşün;

Daha ilk adımda nedamet etme.

Sevdanın oduna pek güvenilmez,

Tutuşursan eğer kolay sönülmez.

Bu yolun hükmüdür geri dönülmez,

Canına kıymazsan seyahat etme.”

Atilla İlhan hecelerle ne güzel dokunuyor gönlümüze:

Şenlik dağıldı bir acı yel kaldı bahçede yalnız

O mahur beste çalar Müjgan'la ben ağlaşırız

Gitti dostlar şölen bitti ne eski heyecan ne hız

Yalnız kederli yalnızlığımızda sıralı sırasız

O mahur beste çalar müjganla ben ağlaşırız “

Can Yücel Üstat ise:

“Diyelim yağmura tutuldun bir gün

Bardaktan boşanırcasına yağıyor mübarek

Öbür yanda güneş kendi keyfinde

Ne de olsa yaz yağmuru

Pırl pırl düşüyor damlalar

Eteklerin uça uça bir koşudur kopardın

Dar attın kendini karşı evin sundurmasına

İşte o evin kapısında bulacaksın beni “

İnsanın iç dünyası şiirle duygu ve hislerin yoğunluğuyla, yaşanan duygu, düşünce, hislerin dile gelerek satır satır kalemle kâğıda dökülmesi neticesinde tüm çatışmalar uyumlu bir hal ile gönülde buluşmaya götürmüştür, şiirin özü budur buluşturmak Şiirde insanın iç dünyasını düzenleme hareketidir insan bu duygusuyla hareket eden varlıktır, duygu ve hislerin nehrine doğru vardıkça denize sonrasında okyanusa varır vesselam.

Mehmet Aluç